Chương 373: Khoảng Cách Giữa 'Thiên Tài' Và 'Người Thường'

(Số từ: 3477)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:03 PM 26/04/2023

Có hai trường hợp ngoại lệ trên thế giới này khác với tiêu chuẩn thông thường: Ellen, cỗ máy bán tài năng và tôi, kẻ Cheat.

Hoặc tôi nghĩ vậy, nhưng trên thực tế, có ba.

Chúng tôi phải bao gồm nhân vật chính, Ludwig.

"..." "..."

Ellen, Cliffman và tôi im lặng nhìn Ludwig, người đang ngủ yên bình trong phòng nghỉ phía sau văn phòng của linh mục trực.

Tôi biết cảm giác đó.

Ludwig đang ngủ vì hậu quả của [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

"Ah, xin chào. Cậu đến rồi."

Delphine, người đang chăm sóc Ludwig bên cạnh, gật đầu chào chúng tôi khi chúng tôi bước vào.

Cho dù đó là vì giáo viên yoga, người thực tế là một người chữa lành trong tình huống này, đã đến và đi, tình trạng của Ludwig có vẻ ổn.

Hoặc có lẽ đó là một người chắc chắn có thể làm điều gì đó tương tự ngay cả khi họ không phải là một giáo viên yoga bậc thầy.

Saviolin Tana cũng đang ngồi cạnh Ludwig.

"Tối qua, trong một trận đấu tay đôi, Ludwig đã sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]."

Cô ấy nói ngắn gọn với chúng tôi rằng.

Cliffman đã yêu cầu tư vấn từ chúng tôi ngày hôm nay vì một lý do.

Anh ấy biết mình đã quá vội vàng và chấp nhận rằng tôi và Ellen là ngoại lệ trong số những trường hợp ngoại lệ.

Tuy nhiên, vì Ludwig cũng đã sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] bằng chính [sức mạnh ma thuật] của mình vào ngày hôm qua, nên anh ấy tự hỏi liệu mình có thực sự là người có lỗi hay không và yêu cầu được tư vấn.

"Mặc dù nói rằng không có thời gian và không thể tiếp tục như thế này, nhưng cậu ấy đột nhiên sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và tôi không thể không... sốc..."

Ludwig đã nói rõ ràng tại đám tang của Công tước Grantz rằng mình không thể tha thứ cho lũ quỷ khốn nan.

Rõ ràng là Ludwig đang vô cùng tức giận.

Cảm thấy tức giận khi cha mẹ của một người bạn cùng lớp bị Ma vương giết, Ludwig nghĩ rằng cuộc chiến với Ma vương không phải là một vấn đề trong tương lai xa mà là một vấn đề có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

Do đó, sự tuyệt vọng bên trong của Ludwig đã tạo ra một khao khát mạnh mẽ về sức mạnh, và thế giới đã đáp lại bằng cách cấp cho Ludwig một con đường mới, [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Saviolin Tana tỏ ra khá sốc khi tận mắt chứng kiến cảnh tượng này. Cô ấy chỉ nghe nói về việc tôi và Ellen tự mình đạt được [Tăng cường sức mạnh ma thuật], nhưng trong trường hợp của Ludwig, cô ấy đã trực tiếp chứng kiến.

Chắc hẳn cô ấy đã ngưỡng mộ Ludwig theo cách riêng của mình khi chứng kiến anh ấy, người không bao giờ bỏ cuộc và không ngừng luyện tập chăm chỉ, cuối cùng đã tiến thêm một bước.

—Và Cliffman.

Giờ đây, ngay cả Ludwig cũng đã tự mình đạt được [Tăng cường sức mạnh ma thuật], nên nghi ngờ liệu anh ấy có không có khả năng hay không là điều hợp lý.

"Ùm..."

"Là, cậu ấy tỉnh rồi?"

Khi Ludwig lầm bẩm và lăn ra ngủ, Delphine xem xét nước da của anh.

KHÔNG.

Nằm thêm vài ngày nữa đi!

Nếu Ludwig tỉnh dậy chỉ trong một ngày, điều đó sẽ làm tổn thương lòng tự trọng của tôi!

"ሆ... ừm."

May mắn thay, Ludwig đã không tỉnh dậy chỉ trong một ngày, vô tình kích động sự tự giác của tôi.

Ngủ thêm đi.

Tôi sẽ để cậu dậy sớm hơn tôi một ngày vì cậu là nhân vật chính.

Ah.

Tôi đang có những suy nghĩ như thế này.

Không có gì ngạc nhiên khi Cliffman cúi đầu xuống hoàn toàn coi thường lòng kiêu hãnh của mình.

Ellen và tôi thẫn thờ nhìn Ludwig, người vẫn đang ngủ say và không có dấu hiệu sẽ tỉnh dậy, và ánh mắt của chúng tôi tự nhiên hướng về phía Cliffman.

Cảm giác như tôi và Ellen đã trở thành chị em sinh đôi.

'Tôi vô dụng.'

'Tôi thật vô dụng.'

'Tôi thật thảm hại.'

'Giúp đỡ sao?'

'Tôi là ai vậy?'

'Tôi chỉ là một trở ngại.'

'Một thứ rác rưởi thậm chí không thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].'

'Tôi là rác rưởi.'

'Rác rưỡi nên chết đi.'

"....." "....."

Nhìn thấy sự chán ghét, tự ti trên gương mặt Cliffman vượt lên trên sự bi quan, tôi không cầm lòng được.

"Chúng ta hãy đi và thử một cái gì đó."

Ellen nói với vẻ bình tĩnh.

Và sau đó.

[Kích hoạt sự kiện - 'Tăng cường sức mạnh ma thuật' (Cliffman)]

[Mô tả: Giúp Cliffman thức tỉnh 'Tăng cường sức mạnh ma thuật'.]

[Phần thưởng: 2.000 điểm thành tích, tăng 'Độ nhạy ma thuật' cộng hưởng cho 'Tăng cường sức mạnh ma thuật']

Một sự kiện đã được kích hoạt.

Điểm thành tích.

Đây có lẽ là cơ hội để tích lũy một ít vì lần trước tôi đã sử dụng rất nhiều.

Điểm thành tích luôn là pháo đài cuối cùng.

Hơn nữa, [Độ nhạy ma thuật của Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Điều này có thể còn quan trọng hơn. Tôi cần trở nên thành thạo về [Tăng cường sức mạnh ma thuật] và cuối cùng đạt đến đẳng cấp Master.

"Ùm, không có gì là không làm được."

Ellen và tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc thay đổi thái độ của mình.

".....Vâng."

Nếu ít nhất chúng tôi không nói điều này, ai biết điều gì có thể xảy ra!

Tất nhiên, Delphine và Saviolin Tana không thể hiểu được những gì tôi và Ellen đang nói với một Ludwig bất lực trước mặt chúng tôi.

Đến cuối cùng.

Cả ba chúng tôi nhận ra rằng chúng tôi giống như rác rưởi khi không lo Ludwig bất tỉnh mà chỉ quay lại sân tập.

Cliffman rất cần [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Nhưng cố gắng thức tỉnh [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà không có bất kỳ ý nghĩa nào giống

như 'Thầy bói xem voi'; nó có thể sẽ chỉ dẫn đến thất bai.

Vì vậy, chúng tôi đã dành hàng giờ bên cạnh Cliffman, người không thể thực hiện [Tăng cường sức mạnh ma thuật], gợi ý điều này điều kia.

Cuối cùng, Ellen và tôi đã tạo ra một cảnh kỳ lạ là làm ầm ĩ lên Cliffman, người không thể hiểu được chút gì về điều đó.

"Không, cậu cần làm điều đó với ý thức cảm nhận được bản chất bên trong cơ thể mình."

"Bản chất? Cậu còn có thể giải thích bản chất là cái gì sao?"

"Ma thuật hay bản chất, tất cả đều giống nhau."

"Giống nhau? Em đúng là như vậy, nhưng đối với những người như Cliffman hay anh, em cần phải giải thích rõ ràng và có hệ thống, phải không? Nếu em giải thích điều gì đó mơ hồ bằng những từ thậm chí còn mơ hồ hơn, làm sao cậu ta hiểu được?"

"Anh có thể giải thích nó một cách có hệ thống?"

[&]quot;Không hoàn toàn không."

[&]quot;.....Vậy tại sao anh lại tỏ ra tự tin như vậy?"

[&]quot;Đó là em, một thiên tài, giải thích chính xác, không phải việc của anh."

[&]quot;Tự làm và dạy khác nhau."

"Không, em dạy cũng tốt, cái gì cũng giỏi, đương nhiên sẽ dạy tốt. Vấn đề là em không cố gắng, cố gắng dạy tốt!"

"Em cũng có việc không làm được."

"Không, có cố gắng thì cái gì cũng giỏi. Dùng cái đầu mà dạy cho tốt. Sao không dùng cái đầu tốt đó đi? Em là Đồ ngốc à?"

".....Em không phải là Đồ ngốc."

Huh?

Ellen đã cắn câu.

"Ô? Vậy thì ai là Đồ ngốc nếu không phải là em?" Gương mặt của Ellen trở nên nhợt nhạt trước lời nói của tôi.

"Không, ý em không phải vậy....."

"Không, em vừa mới nói Đồ ngốc không phải mình."

"Không. Em không nghĩ như vậy. Em chỉ nói rằng mình không phải là Đồ ngốc."

"Thật à? Thế thì ai mới là Đồ ngốc? Nói cho anh biết ngay bây giờ đi."

"Em sẽ không. Em thậm chí không nghĩ như vậy."

"Em nói mình không phải, em cho rằng ai là Đồ ngốc? Nói cho anh biết tâm tình thật của em đi. Nói từ đáy lòng đi!"

*Rầm!

Ellen có vẻ thực sự tức giận, vì vậy tôi nín thở. Tôi đã phải đầu hàng cái này.

"A-anh là Đồ ngốc ở đây."

"Em biết mà."

Nếu tôi đẩy thêm nữa, tôi sẽ bị ăn đòn.

Dù sao đi nữa, ngay cả những thứ không liên quan đến [Tăng cường sức mạnh ma thuật] cũng bắt đầu xuất hiện.

"M-mọi người... Tôi cảm giác như máu sắp chảy ra từ tai chứ không phải từ miệng..."

Khi có vấn đề với [Tăng cường sức mạnh ma thuật], chảy máu xảy ra sau đó. Cliffman, người đã nghĩ rằng máu sẽ trào ra khỏi tai, khiến tất cả chúng tôi im lặng và nhìn chằm chằm vào anh ta. Tất nhiên rồi.

Không có gì thực sự xảy ra.

Ellen đã đúng khi nói rằng giảng dạy và tự làm là khác nhau.

Cả tôi và Ellen đều không có năng khiếu giảng dạy, và [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đặc biệt khó dạy nên không có tiến triển gì.

Ngay từ đầu, nếu [Tăng cường sức mạnh ma thuật] có thể được thực hiện chỉ bằng cách lớn tiếng nói về nó, thì điều đó thật kỳ lạ. Vì vậy, không có bất kỳ tiến triển nào trong việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật], chúng tôi quay trở lại tập luyện.

Tôi không biết câu nói cũ có đúng không, nhưng làm điều gì đó ít nhất khiến chúng tôi cảm thấy mình đang nỗ lực.

*Cach!

"Ouch!"

Cliffman, người bị thanh kiếm luyện tập của tôi đánh trúng, đã bay lùi một khoảng khá xa.

"Hà hà... Hà hà..."

Anh đứng dậy, lảo đảo và lảo đảo.

"Tôi không phải là người nên nói điều này, nhưng khắc nghiệt với bản thân không nhất thiết khiến cậu trở nên tốt hơn."

Khi tôi nhìn Cliffman cố gắng đứng dậy, anh ấy gật đầu đáp lại lời tôi nói.

"Dù vậy, tôi vẫn phải làm."

"..."

Thực hành [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đã trở thành một nỗ lực tuyệt vọng vì anh không thể nắm bắt được nó.

Giả sử rằng tôi đã sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], thì Cliffman không thể là đối thủ của tôi.

Kỹ năng [kiếm thuật] của tôi đã được cải thiện rất nhiều sau khi học với Ellen, và tôi đã thức tỉnh được [Thông thạo Ma thuật].

Cliffman không thể sánh được với tôi, người đã sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] rất ổn định. Không, nói đúng ra, ngay cả khi không có [Tăng cường sức mạnh ma thuật], tôi vẫn có thể xử lý Cliffman chỉ bằng [Tự đề xuất].

Nếu tôi không phong tỏa một số chiến thuật của mình, Cliffman sẽ không còn là đối thủ của tôi nữa. Trong một cuộc đấu kiếm đơn thuần, anh sẽ thắng.

Nhưng không có thứ gọi là thuần khiết trong một cuộc chiến.

Nếu tôi đối mặt với Riverrier Lanze một mình, tôi đã chết hàng trăm lần trong một trăm trận chiến.

Tuy nhiên, Riverrier Lanze đã chết dưới tay tôi.

Đó là những gì một cuộc chiến diễn ra.

Bạn có thể tấn công hoặc bị tấn công.

Cái chết là kết thúc cuối cùng cho kẻ thua cuộc, và người sống sót là người chiến thắng. Định nghĩa của một trận chiến chỉ tồn tại trong chiến thắng.

Tôi đã không đề cập đến một câu chuyện như vậy. Thay vào đó, chính Cliffman là người muốn điều này.

Anh ấy yêu cầu tôi phải cống hiến hết mình.

Không có điều đó, anh ấy nói nó là vô nghĩa.

Cliffman đã quyết định giúp Liana trong hành trình trả thù, giết Ma vương. Tuy nhiên, anh ấy biết rằng khả năng của mình là không đủ, vì vậy anh ấy đã cố gắng ít nhất đạt được yêu cầu tối thiểu là [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Liana đã từng là một cá nhân rất mạnh mẽ với [sức mạnh siêu nhiên] ngay cả trước khi khả năng đột ngột tăng vọt của cô ấy. Sức mạnh của cô ấy đã tăng lên một cách tự nhiên đến mức không thể so sánh được với thời gian cô ấy ở trên hoang đảo.

Ngay cả khi Cliffman có thể thành thạo [Tăng cường sức mạnh ma thuật], anh ấy sẽ cần được đào tạo thêm trước khi có thể giúp ích gì cho Liana.

Tất nhiên, không chắc điều gì sẽ xảy ra với Cliffman và Liana khi trận chiến bắt đầu và họ lao vào cuộc chiến.

Tuy nhiên, giống như cách Liana tập thể dục để cải thiện [sức mạnh thể chất] yếu ớt của mình.

Cliffman, người đã dạy Liana cách tập thể dục, cũng khao khát bước tiếp theo. Anh ấy biết rằng mình có thể giúp Liana, nhưng anh ấy không thể giúp đỡ thực sự.

Giống như Ellen.

Giống tôi.

Như Ludwig.

Cliffman muốn thực hiện bước tiếp theo trong việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Cliffman muốn trở thành ngoại lệ khi anh ấy không phải là một thiên tài.

"Tôi sẽ tiếp tục."

Tình hình có vẻ rất không công bằng.

*Kang! Kang! Kang! Click!

*Cach!

"Ah!"

Tôi quan sát Cliffman, người đã đánh rơi thanh kiếm của mình và loạng choạng đứng dậy.

Bất chấp sự thương hại và đau khổ mà tôi cảm thấy, và thực tế là chỉ có tôi mới biết tại sao Cliffman lại làm điều này.

Cuối cùng tôi đã giúp ai đó huấn luyện để giết tôi.

Ít nhất tôi không nên là người giúp anh ta.

Ellen đã có suy nghĩ rằng cô ấy sẽ phải đối mặt với Ma vương.

Tuy nhiên, Cliffman và Liana có mục tiêu rõ ràng là giết Ma vương.

Tôi không biết mong muốn trả thù của Liana sâu sắc đến mức nào, nhưng tôi không thể đánh giá thấp quyết tâm giúp đỡ cô ấy của Cliffman. Giống như Ellen đã nói rằng cô ấy có thể chết vì tôi.

Cliffman cũng có thể dễ dàng nghĩ như vậy.

Không thể tiếp cận được [Tăng cường sức mạnh ma thuật], anh ta va chạm cơ thể với cơ thể.

Cliffman cứ ngã rồi lại trồi lên, như thể anh ấy đang bám vào một thứ gì đó.

Như thể có chuyện gì đó sẽ xảy ra.

Bởi vì tôi đã làm được.

Bởi vì một người như Ludwig đã đạt được điều đó.

Cliffman tin rằng mình cũng có thể làm được.

Như thể một cái gì đó sẽ được hoàn thành miễn là anh ta không ngã.

Tôi lặng lẽ quan sát Cliffman, người đang cố gắng đứng dậy bằng đôi chân run rẩy của mình.

"Điều đó sẽ không thành công."

Và Ellen, người đã quan sát từ bên cạnh, đã khống chế Cliffman.

Ngay cả khi Ellen cố gắng ngăn cản anh ta, Cliffman đã đặt thanh kiếm luyện tập của mình lên giá.

"Tôi đi gặp linh mục văn phòng một chút."

"..."

Nếu kiệt sức là vấn đề, thì tất cả những gì anh phải làm là nghỉ ngơi.

Theo Adriana, kiểu đào tạo này không tốt lắm. Nói một cách chính xác, nó giống như uống thuốc rồi bỏ chạy.

Nhưng mọi người đều tin rằng mối đe dọa của Ma vương có thể xâm chiếm cuộc sống hàng ngày của họ bất cứ lúc nào, vì vậy họ không có thời gian để từ từ phát triển mạnh mẽ hơn.

Sau khi nhận được sự chữa lành từ linh mục, Cliffman trở lại, trông hoàn toàn khỏe mạnh.

[Tăng cường sức mạnh ma thuật] vượt ngoài tầm hiểu biết.

Tất cả những gì Cliffman có thể làm là đụng độ kiếm.

Thay vì tin rằng mình có thể đạt được điều gì đó khi kết thúc nó, Cliffman mang một vẻ mặt tuyệt vọng vì anh ta không thể làm gì khác.

Anh ấy không yếu đuối, cũng không có tài năng buồn tẻ.

Chỉ là những đối thủ mà Cliffman so sánh với mình quá áp đảo khiến anh ấy thấy mình còn thảm hại hơn.

"Cậu không nên làm điều đó."

"Tốt rồi."

Cliffman nhìn chằm chằm vào tôi với vẻ mặt bình tĩnh.

Ellen lặng lẽ theo dõi trận đấu của tôi với Cliffman.

*Kang! Crash! Thud!

"Ouch!"

Ellen nhìn Cliffman lăn lộn trên mặt đất.

Đã hàng giờ trôi qua, và cô không thể đếm được bao nhiêu lần nó đã xảy ra.

Cliffman không thể theo kịp.

Reinhardt có khả năng nâng cao kỹ năng chiến đấu của mình trong hai giai đoạn.

Một lần thông qua [Tự đề xuất] và một lần thông qua [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Ellen không biết điều này, nhưng nếu Reinhardt có Tiamata, anh ta có thể cường hóa đến ba cấp độ.

Hơn nữa, Ellen cảm thấy rằng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của Reinhardt ổn định hơn trước rất nhiều.

Ngay cả sau khi liên tục sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], Reinhardt vẫn duy trì mức sức mạnh không khác nhiều so với khi họ bắt đầu đấu với nhau. Cảm giác như thể mức độ thành thạo của anh ấy trong [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đột nhiên tăng vọt. Mặc dù Cliffman đã được các linh mục hồi phục nhiều lần nhưng Reinhardt không cần sự giúp đỡ của họ.

Điều đó không lạ đối với Ellen, vì Reinhardt luôn thể hiện sự gia tăng sức mạnh một cách khó hiểu.

Tuy nhiên.

Cliffman không phải là Reinhardt.

[Sức mạnh siêu nhiên] kỳ lạ của Reinhardt, [Tự đề xuất], có thể được coi là nguồn sức mạnh kỳ lạ của Reinhardt.

Cliffman không có điều đó.

Vì vậy, ngay cả khi anh ta muốn trở nên mạnh mẽ như Reinhardt, điều đó là không thể.

Nếu nỗ lực tuyệt đối khiến mọi người trở nên mạnh mẽ hơn, thế giới sẽ tràn ngập Kiếm sư, Pháp sư và những người có [Sức mạnh Siêu nhiên].

Nhìn Cliffman tấn công liên tục, Ellen cảm thấy một cảm giác kỳ lạ.

Reinhardt, người từng luôn gục ngã, giờ đứng vững như một bức tường không thể phá vỡ, hết lần này đến lần khác trấn áp Cliffman.

Cliffman, người liên tục quay lại đối mặt với Reinhardt, khiến Ellen nhớ đến anh ta.

Reinhardt, người luôn đóng vai kẻ gục ngã, giờ đang đứng như một bức tường không thể phá vỡ trước ai đó.

Ellen không thể phủ nhận lâu hơn nữa.

*Kang!

"Ouch!"

Reinhardt rất mạnh.

Trong quá khứ, Cliffman luôn bắt Reinhardt phải quỳ gối. Nhưng đến một lúc nào đó, cán cân sức mạnh dịch chuyển tưởng chừng không thể đảo ngược.

Cốt lõi của cảm giác thấp kém của Cliffman không phải là Ludwig, người đã đột nhiên đánh thức [Tăng cường sức mạnh ma thuật], mà là Reinhardt.

Ludwig từng học Class B, quan sát sự trưởng thành của Reinhardt từ xa.

Tuy nhiên, Cliffman đã theo dõi sát sao.

Đọ kiếm trực tiếp, Cliffman từng thắng áp đảo, nhưng đến một lúc nào đó, anh không thể thắng được nữa.

Từ việc cần Reinhardt lùi lại một bước, rồi hai bước, và thậm chí có thể là ba bước.

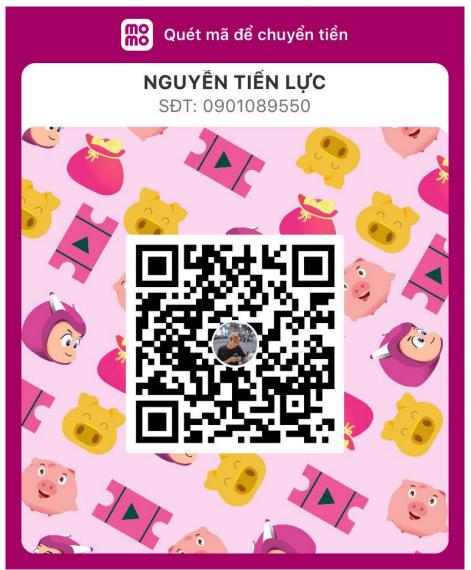
Cliffman đã không lười biếng. Anh ấy đã luôn làm việc chăm chỉ.

Cả hai đều đã làm việc chăm chỉ, nhưng tốc độ phát triển của Reinhardt nhanh hơn nhiều. Tất nhiên, Cliffman cũng đã trở nên mạnh mẽ hơn, nhưng tốc độ của Reinhardt quá nhanh.

Cliffman phải chứng kiến người chạy xuất phát phía sau mình biến mất vào khoảng không.

Việc anh ta không thể bày tỏ cảm giác thấp kém như vậy bằng ác ý và lòng căm thù là một trong những phẩm chất đáng giá của Cliffman.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading